

משנה - דמאי

• פרק א • פרק ב • פרק ג • פרק ד • פרק ה • פרק ו • פרק ז

פרק א

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד

פרק ב

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה

פרק ג

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו

פרק ד

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו משנה ז

פרק ה

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו משנה ז
משנה ח משנה ט משנה י משנה יא

פרק ו

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו משנה ז
משנה ח משנה ט משנה י משנה יא משנה יב

פרק ז

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו משנה ז
משנה ח

הקליון שְׁבַדְמַאי, השִׁיתוּן, וְהַרְיָמין וְהַעֲזָרְדִין, וּבְנוֹת שׁוּחַ, וּבְנוֹת שְׁקָמָה, וְנוֹבְלוֹת הַתְּמָרָה, וְהַגְּפִינִין, וְהַנְּצֵפָה. וּבִיהוּדָה, הָאוֹג, וְהַחֲמֵץ שְׁבִיהוּדָה, וְהַכֶּסֶבֶר (ג). רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כָּל הַשִּׁיתוּן פְּטוּרִין, חוּץ מִשָּׁל דּוֹפְרָה. כָּל הַרְיָמין פְּטוּרִין, חוּץ מִרְיָמֵי שְׁקָמוֹנָה. כָּל בְּנוֹת שְׁקָמָה פְּטוּרוֹת, חוּץ מִן הַמִּסְטָפוֹס:

הַדְּמַאי אֵין לוֹ חֲמֵשׁ, וְאֵין לוֹ בַּעוֹר, וְנֹאכֵל לְאוּנָן, וְנִכְנָס לִירוּשָׁלַיִם וְיוֹצֵא, וּמֵאֲבָדִין אֶת מַעוּטוֹ בְּדַרְכֵיכִים, וְנוֹתְנוֹ לְעַם הָאָרֶץ, וְיֹאכֵל כְּנֶגְדּוֹ. וּמַחֲלָלִים אוֹתוֹ כֶּסֶף עַל כֶּסֶף, נְחֹשֶׁת עַל נְחֹשֶׁת, כֶּסֶף עַל נְחֹשֶׁת, וְנְחֹשֶׁת עַל הַפְּרוֹת, וּבִלְבַד שְׁיַחֲזוֹר וְיִפְדֶּה אֶת הַפְּרוֹת, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכְמֵים אוֹמְרִים, יַעֲלֶה הַפְּרוֹת וְיִאָּכְלוּ בִירוּשָׁלַיִם:

הַלּוֹקַח לְזֶרַע וְלִבְהֵמָה, קָמַח לְעוֹרוֹת, שֶׁמֶן לְגֵר, שֶׁמֶן לְסוּדָּה בּוֹ אֶת הַכֵּלִים, פְּטוּר מִן הַדְּמַאי. מִכְּזִיב וְלַהֲלֹן, פְּטוּר מִן הַדְּמַאי. חֵלֶת עִם הָאָרֶץ, וְהַמְדַמֵּע (ז), וְהַלְקוּחַ בְּכֶסֶף מִעֵשֶׂר שָׁנִי, וְשִׁירֵי הַמְּנַחוֹת, פְּטוּרִין מִן הַדְּמַאי. שֶׁמֶן עָרֵב (ט), בֵּית שְׁמַאי מַחֲיִבִין, וּבֵית הַלֵּל פּוֹטְרִין:

פרק א - משנה ד

הדמאי, מערבין בו, ומשתתפין בו [י], ומברכין עליו, ומזמנין עליו, ומפרישין אותו ערום, בין השמשות. הא אם הקדים מעשר שני לראשון, אין בכך כלום. שמן שהגרדי סד באצבעותיו, חיב בדמאי. ושהסורק נותן בצמר, פטור מן הדמאי:

פרק ב

פרק ב - משנה א

ואלו דברים מתעשרין דמאי בכל מקום. הדבילה, והתמרים, והחרובים, הארז, והכמון. הארז שבחוצה לארץ, כל המשתמש ממנו פטור:

פרק ב - משנה ב

המקבל עליו להיות נאמן, מעשר את שהוא אוכל [ג], ואת שהוא מוכר, ואת שהוא לוקח, ואינו מתארח אצל עם הארץ. רבי יהודה אומר, אף המתארח אצל עם הארץ נאמן. אמרו לו, על עצמו אינו נאמן, כיצד יהא נאמן על נאמן אחרים:

פרק ב - משנה ג

המקבל עליו להיות חבר **(ה)**, אינו מוכר לעם הארץ לח ויבש, ואינו לוקח ממנו לח, ואינו מתארח אצל עם הארץ, ולא מארחו אצלו בכסותו. רבי יהודה אומר, אף לא יגדל בהמה דקה, ולא יהא פרוץ בנדרים ובשחוק, ולא יהא מטמא למתים, ומשמש בבית המדרש. אמרו לו, לא באו אלו לקבל:

פרק ב - משנה ד

הנחתומים **(ט)**, לא חיבו אותם חכמים להפריש אלא כדי תרומת מעשר וחלה. החנונים אינו רשאים למכר את הדמאי. כל המשפיעין במדה גסה, רשאים למכר את הדמאי. אלו הן המשפיעין במדה גסה, כגון הסיטונות **(יא)** ומוכרי תבואה:

פרק ב - משנה ה

רבי מאיר אומר, את שדרכו להמדד בגסה **(יב)** ומדדו בדקה, טפלה דקה לגסה. את שדרכו להמדד בדקה ומדד בגסה, טפלה גסה לדקה. איזו היא מדה גסה, ביבש, שלשת קבין, ובלח, דינר **(יד)**. רבי יוסי אומר, סלי תאנים וסלי ענבים וקפות של ירק, כל זמן שהוא מוכרו אכסרה, פטור:

פרק ג

פרק ג - משנה א

מֵאֲכִילִין אֶת הָעֵנִיִּים דְּמַאי, וְאֶת הָאֲכֹסְנִיא דְּמַאי. רַבִּן גְּמְלִיאֵל הָיָה מֵאֲכִיל אֶת פּוּעֲלֵיו דְּמַאי. גִּבְאֵי צְדָקָה, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, נוֹתְנִין אֶת הַמַּעֲשֶׂר לְשְׂאֵינוֹ מַעֲשֶׂר, וְאֶת שְׂאֵינוֹ מַעֲשֶׂר לְמַעֲשֶׂר. נִמְצְאוּ כָּל הָאָדָם אוֹכְלִין מִתְּקוֹן. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, גּוֹבִין סֵתָם וּמְחַלְקִין סֵתָם, וְהַרוּצָה לְתֵקוֹן:

פרק ג - משנה ב

הַרוּצָה לַחֲזוֹם עָלֵי יָרֵק לְהַקֵּל מִמִּשְׁאֹו, לֹא יִשְׁלִיךְ עַד שְׂיַעֲשֶׂר. הַלּוֹקֵחַ יָרֵק מִן הַשּׁוּק וְנִמְלֵךְ {ה} לְהַחֲזִיר, לֹא יַחֲזִיר עַד שְׂיַעֲשֶׂר {ז}, שְׂאֵינוֹ מְחַסֵּר אֶלָּא מִנֶּה. הָיָה עוֹמֵד וְלוֹקֵחַ וְרָאָה טַעַן אַחֵר יָפָה מִמֶּנּוּ, מִתֵּר לְהַחֲזִיר, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא מִשָּׂד:

פרק ג - משנה ג

הַמוֹצֵא פְרוֹת בְּדֶרֶךְ {ח} וְנִטְלָן לְאֲכָלוֹ, וְנִמְלֵךְ לְהַצְנִיעַ {ט}, לֹא יִצְנִיעַ עַד שְׂיַעֲשֶׂר {י}. וְאִם מִתְּחִלָּה נִטְלָן בְּשִׁבִיל שֶׁלֹּא יֵאבְדוּ, פְּטוּר. כָּל דֹּבַר שְׂאֵין אָדָם רִשְׁאֵי לְמַכְרוֹ דְּמַאי, לֹא יִשְׁלַח לְחֻבְרוֹ דְּמַאי. רַבִּי יוֹסִי מִתִּיר בְּוֹדְאֵי, וּבִלְבָד שְׂיֹוֹדִיעֵנוּ {יא}:

פרק ג - משנה ד

הַמוֹלִיךְ חֲטִים לְטוֹחוֹן כּוֹתֵי אוֹ לְטוֹחוֹן עִם הָאָרֶץ, בְּחִזְקָתוֹ לְמַעֲשְׂרוֹת וְלִשְׁבִיעִית. לְטוֹחוֹן עוֹבֵד כּוֹכְבִים, דְּמַאי. הַמִּפְקִיד פְּרוֹתָיו אֶצֶל הַכּוֹתֵי אוֹ אֶצֶל עִם הָאָרֶץ, בְּחִזְקָתוֹ לְמַעֲשְׂרוֹת וְלִשְׁבִיעִית. אֶצֶל הָעוֹבֵד כּוֹכְבִים, כְּפִרוֹתָיו. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, דְּמַאי:

פרק ג - משנה ה

הנותן לפנדקית, מעשר את שהוא נותן לה, ואת שהוא נוטל ממנה, מפני שחשודה לחלף. אמר רבי יוסי, אין אנו אחראין לרמאין, אינו מעשר אלא מה שהוא נוטל ממנה בלבד:

פרק ג - משנה ו

הנותן לחמותו, מעשר את שהוא נותן לה, ואת שהוא נוטל ממנה, מפני שהיא חשודה לחלף את המתקלקל [טו]. אמר רבי יהודה, רוצה היא בתקנת בטה ובושה מחתנה. מודה רבי יהודה בנותן לחמותו שביעית, שאינה חשודה להחליף להאכיל את בטה שביעית:

פרק ד

פרק ד - משנה א

הלוקח פרות ממי שאינו נאמן על המעשרות, ושכח לעשרן, ושואלו בשבת, יאכל על פיו. חשכה מוצאי שבת [א], לא יאכל עד [ב] שיעשר [ג]. לא מצאו, אמר לו אחד שאינו נאמן על המעשרות, מעשרין הן, אוכל על פיו. חשכה מוצאי שבת, לא יאכל [ד] עד שיעשר. תרומת מעשר של דמאי שחזרה למקומה [ה], רבי שמעון שזורי אומר, אף בחל שואלו ואוכלו על פיו [ו]:

פרק ד - משנה ב

הַמְדִיר אֶת חֲבֵרוֹ שְׂיֵאכֹל אֶצְלוֹ, וְהוּא אֵינוֹ מֵאֲמִינוּ עַל הַמַּעֲשָׂרוֹת, אוֹכֵל עִמּוֹ בַשַּׁבָּת הָרִאשׁוֹנָה, וְאֵף עַל פִּי שְׂאִינוֹ מֵאֲמִינוּ עַל הַמַּעֲשָׂרוֹת, וּבִלְבָד שְׂיֵאמַר לוֹ מְעַשְׂרִין הֵן. וּבַשַּׁבָּת שְׁנִיָּה, אֵף עַל פִּי שְׁנֵדָר מִמֶּנּוּ הִנְיָה, לֹא יֵאכֹל שְׂיַעֲשֶׂר: [ח]

פרק ד - משנה ג

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אֵין אָדָם צָרִיךְ לְקִרוֹת שֵׁם לְמַעֲשֶׂר עָנִי שֶׁל דָּמַאי. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, קוֹרֵא שֵׁם וְאֵינוֹ צָרִיךְ לְהַפְרִישׁ:

פרק ד - משנה ד

מִי שֶׁקָּרָא שֵׁם [י] לְתֵרוּמַת מַעֲשֶׂר [יא] שֶׁל דָּמַאי וּלְמַעֲשֶׂר עָנִי שֶׁל וְדָאִי, לֹא יִטְלֵם בַּשַּׁבָּת. וְאִם הָיָה כֹהֵן אוֹ עָנִי לְמוֹדִים לְאָכֹל אֶצְלוֹ, יָבֵאוּ וַיֵּאכְלוּ, וּבִלְבָד שְׂיִוְדִיעֵם:

פרק ה - משנה ה

הַאוֹמֵר לְמִי שְׂאִינוֹ נֶאֱמָן עַל הַמַּעֲשָׂרוֹת, קַח לִי מִמִּי שֶׁהוּא נֶאֱמָן [יג] וּמִמִּי שֶׁהוּא מְעַשֵּׂר, אֵינוֹ נֶאֱמָן. מֵאִישׁ פְּלוֹנִי, הָרִי זֶה נֶאֱמָן. הֲלֹךְ לְקַח מִמֶּנּוּ, וְאָמַר לוֹ לֹא מִצָּאתִיו וְלִקְחָתִי לָךְ מֵאַחַר שֶׁהוּא נֶאֱמָן, אֵינוֹ נֶאֱמָן [יד]:

פרק ד - משנה ו

הַנִּכְנָס לְעִיר וְאֵינוֹ מִכִּיר אָדָם שָׁם, אָמַר, מִי כָּאֵן נֶאֱמָן. מִי כָּאֵן מְעַשֵּׂר.
אָמַר לוֹ אֶחָד, אֲנִי, אֵינוֹ נֶאֱמָן. אָמַר לוֹ, אִישׁ פְּלוֹנִי נֶאֱמָן, הֲרִי זֶה נֶאֱמָן.
הֲלָדָּה לְקַח מִמֶּנּוּ, אָמַר לוֹ, מִי כָּאֵן מוֹכֵר יֶשֶׁן. אָמַר לוֹ, מִי שֶׁשָּׁלַחַד אֶצְלִי,
אֵף עַל פִּי שֶׁהוּן כְּגוֹמְלִין זֶה אֶת זֶה, הֲרִי אֵלּוֹ נֶאֱמָנִין:

פרק ד - משנה ז

הַחֲמָרִים שֶׁנִּכְנָסוּ לְעִיר, אָמַר אֶחָד, שְׁלִי חֲדָשׁ וְשֶׁל חֲבָרֵי יֶשֶׁן {טו}, שְׁלִי אֵינוֹ
מִתְקָן וְשֶׁל חֲבָרֵי מִתְקָן, אֵינוֹ נֶאֱמָנִין. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, נֶאֱמָנִין:

פרק ה

פרק ה - משנה א

הַלּוֹקַח מִן הַנְּחֻתוֹם, כִּיצַד הוּא מְעַשֵּׂר. נוֹטֵל כְּדֵי תְרוּמַת מְעַשֵּׂר וְחֻלָּה,
וְאוֹמֵר, אֶחָד מִמָּאָה מִמָּה שֵׁישׁ כָּאֵן, הֲרִי {א} בְּצַד זֶה מְעַשֵּׂר, וְשֶׁאֵר מְעַשֵּׂר
סָמוּךְ לוֹ, זֶה שֶׁעָשִׂיתִי מְעַשֵּׂר עֲשׂוּי תְרוּמַת מְעַשֵּׂר {ב} עָלָיו, וְהֶשְׂאֵר חֻלָּה,
וּמְעַשֵּׂר שְׁנֵי בְּצִפּוֹנוֹ {ג} אוֹ בְּדָרוֹמוֹ, וּמְחַלֵּל עַל הַמְּעוֹת:

פרק ה - משנה ב

הַרוּצָה לְהַפְרִישׁ תְּרוּמָה וּתְרוּמַת מַעֲשֵׂר כְּאַחַת, נוֹטֵל אֶחָד מִשְּׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ וְשָׁלִישׁ {ד}, וְאוֹמֵר, אֶחָד מִמָּאָה מִמָּה שֶׁיֵּשׁ כָּאן, הֲרִי זֶה בְּצַד זֶה חֲלִין, וְהִשָּׂאָר תְּרוּמָה עַל הַכֹּל. וּמֵאָה חֲלִין שֶׁיֵּשׁ כָּאן, הֲרִי זֶה בְּצַד זֶה מַעֲשֵׂר, וְשָׂאָר מַעֲשֵׂר סְמוּךְ לוֹ, זֶה שֶׁעָשִׂיתִי מַעֲשֵׂר עֲשׂוּי תְּרוּמַת מַעֲשֵׂר עָלָיו, וְהִשָּׂאָר חֲלָה {ו}, וּמַעֲשֵׂר שְׁנֵי בְּצַפּוֹנוֹ אוֹ בְּדַרְוֹמוֹ, וּמְחַלֵּל עַל הַמַּעוֹת:

פרק ה - משנה ג

הַלּוֹקַח מִן הַנְּחִיתוֹם, מַעֲשֵׂר מִן הַחֲמָה עַל הַצּוֹנְנֵת, וּמִן הַצּוֹנְנֵת עַל הַחֲמָה, אֶפְלוּ מִטְּפוּסִין הַרְבֵּה, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹסֵר, שֶׁאֲנִי אוֹמֵר, חֲטִים שֶׁל אָמֵשׁ הָיוּ מִשָּׁל אֶחָד, וְשֶׁל הַיּוֹם הָיוּ מִשָּׁל אֲחֵר. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹסֵר בְּתְרוּמַת מַעֲשֵׂר, וּמִתִּיר בְּחֲלָה:

פרק ה - משנה ד

הַלּוֹקַח מִן הַפְּלִטָּר, מַעֲשֵׂר מִכָּל טְפוּס וּטְפוּס {ח}, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, מֵאַחַת עַל הַכֹּל. מוֹדָה רַבִּי יְהוּדָה בְּלוֹקַח מִן הַמִּנְפּוּל, שֶׁהוּא מַעֲשֵׂר מִכָּל אֶחָד:

פרק ה - משנה ה

הַלּוֹקַח מִן הָעֲנִי, וְכֹן הָעֲנִי שֶׁנִּתְּנוּ לוֹ פְּרוֹסוֹת פֶּת אוֹ פְּלָחִי דְּבִלָּה {ט}, מַעֲשֵׂר מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד. וּבִתְמָרִים וּבְגִירוּגְרוֹת, בּוֹלֵל וְנוֹטֵל. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵימָתִי, בְּזִמְנוֹ שֶׁהִמְתַּנְּה מִרְבֵּה, אֲבָל בְּזִמְנוֹ שֶׁהִמְתַּנְּה מִמְעוֹת, מַעֲשֵׂר מִכָּל אֶחָד:

פרק ה - משנה ו

הלוקח מן הסיטון וְחִזַּר וְלָקַח מִמֶּנּוּ שְׁנִיָּה, לא יַעֲשֶׂר מִזֶּה עַל זֶה, אֲפֹלוּ מֵאוֹתוֹ הַסּוּג, אֲפֹלוּ מֵאוֹתוֹ הַמִּין. נֶאֱמַן הַסִּיטוֹן לֹאמַר, מִשָּׁל אֶחָד הֵם:

פרק ה - משנה ז

הלוקח מִבַּעַל הַבַּיִת וְחִזַּר וְלָקַח מִמֶּנּוּ שְׁנִיָּה, מְעַשֵּׂר מִזֶּה עַל זֶה, אֲפֹלוּ מִשְׁתֵּי קָפוֹת, אֲפֹלוּ מִשְׁתֵּי עֵירוֹת. בַּעַל הַבַּיִת שֶׁהִיָּה מוֹכֵר יָרֵק בְּשׁוֹק, בְּזִמָּן שֶׁמְבִיאִין לוֹ מִגְנוֹתָיו, מְעַשֵּׂר מֵאַחַת עַל הַכֹּל. וּמִגְנוֹת אַחֲרוֹת {יא}, מְעַשֵּׂר מִכָּל אֶחָד וְאֶחָד:

פרק ה - משנה ח

הלוקח טָבֵל מִשְׁנֵי מְקוֹמוֹת, מְעַשֵּׂר מִזֶּה עַל זֶה, אִף עַל פִּי שְׁאֶמְרוּ, אִין אָדָם רִשְׁאִי {יב} לְמִכָּר טָבֵל אֶלָּא לְצַדֵּךְ:

פרק ה - משנה ט

מְעַשְׂרִין מִשָּׁל יִשְׂרָאֵל עַל שָׁל נְכָרִי, מִשָּׁל נְכָרִי עַל שָׁל יִשְׂרָאֵל, מִשָּׁל יִשְׂרָאֵל עַל שָׁל כּוֹתִים, מִשָּׁל כּוֹתִים עַל שָׁל כּוֹתִים. רַבִּי אֶלְיעֶזֶר אוֹסֵר מִשָּׁל כּוֹתִים עַל שָׁל כּוֹתִים:

פרק ה - משנה י

עֲצִיץ נְקוּב, הָרִי זֶה כְּאֶרֶץ. תָּרַם מִהָאֶרֶץ עַל עֲצִיץ נְקוּב, מִעֲצִיץ נְקוּב עַל הָאֶרֶץ, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה. מִשְּׂאִינוֹ נְקוּב עַל הַנְּקוּב, תְּרוּמָה, וַיִּחְזַר וַיִּתְּרַם. מִן הַנְּקוּב עַל שְׂאִינוֹ נְקוּב, תְּרוּמָה, וְלֹא תֹאכַל עַד שְׂיוּצִיא עָלֶיהָ תְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת:

פרק ה - משנה יא

אֶתְּרַם מִן הַדְּמַאי {יט} עַל הַדְּמַאי, מִדְּמַאי עַל הַנּוֹדַאי, תְּרוּמָה, וַיִּחְזַר וַיִּתְּרַם {כ}. מִן הַנּוֹדַאי עַל הַדְּמַאי, תְּרוּמָה, וְלֹא תֹאכַל עַד שְׂיוּצִיא {כא} עָלֶיהָ תְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת:

פרק ו

פרק ו - משנה א

הַמְּקַבֵּל שְׂדֵה מִיִּשְׂרָאֵל, מִן הַנְּכָרִי וּמִן הַכּוֹתֵי, יַחֲלֹק לַפְּנִיָּהִם {ב}. הַחוֹכֵר שְׂדֵה מִיִּשְׂרָאֵל, תּוֹרֵם וְנוֹתֵן לוֹ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵימַתִּי, בְּזַמַּן שֶׁנִּתְּן לוֹ מֵאוֹתָהּ הַשְּׂדֵה וּמֵאוֹתוֹ הַמִּין, אָבַל אִם נָתַן לוֹ מִשְׂדֵּה אַחֶרֶת אוֹ מִמִּין אַחֵר, מִעֲשֶׂר וְנוֹתֵן לוֹ:

פרק ו - משנה ב

החוכר שָׁדָה מִן הַנְּכָרִי, מְעַשֵּׂר וְנוֹתֵן לוֹ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִף הַמְּקַבֵּל שָׁדָה אֲבוֹתָיו מִן הַנְּכָרִי, מְעַשֵּׂר וְנוֹתֵן לוֹ:

פרק ו - משנה ג

כֹּהֵן וְלוֹי שֶׁקִּבְּלוּ שָׁדָה מִיִּשְׂרָאֵל, כָּשֵׁם שֶׁחֹלְקִין בְּחֵלְיוֹ כֶּדֶּ חֹלְקִין בְּתֵרוּמָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אִף הַמְּעַשְׂרוֹת שֶׁלָּהֶן, שֶׁעַל מְנַת כֶּן בָּאוּ:

פרק ו - משנה ד

יִשְׂרָאֵל שֶׁקִּבֵּל מִכֹּהֵן וּמִלוֹי, הַמְּעַשְׂרוֹת לְבַעָלִים. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר, הַקֶּרְתָּנִי **(ו)** שֶׁקִּבֵּל שָׁדָה מִירוּשְׁלָמִי, מְעַשֵּׂר שְׁנֵי שָׁל יְרוּשְׁלָמִי. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, יָכוֹל הוּא הַקֶּרְתָּנִי לַעֲלוֹת וּלְאָכְלוֹ בִירוּשָׁלָיִם:

פרק ו - משנה ה

הַמְּקַבֵּל זֵיתִים לְשֶׁמֶן, כָּשֵׁם שֶׁחֹלְקִין בְּחֵלְיוֹ כֶּדֶּ חֹלְקִין בְּתֵרוּמָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, יִשְׂרָאֵל שֶׁקִּבֵּל מִכֹּהֵן וּמִלוֹי זֵיתִים לְשֶׁמֶן לְמַחְצִית שָׂכָר, הַמְּעַשְׂרוֹת לְבַעָלִים:

פרק ו - משנה ו

בית שמאי אומרים, לא ימכר אדם את זיתיו אלא לחבר. בית הלל אומרים, אף למעשר. וצנועי בית הלל היו נוהגין כדברי בית שמאי:

פרק ו - משנה ז

שנים שבצרו את כרמיהם לתוך גת אחת, אחד מעשר ואחד שאינו מעשר, המעשר מעשר את שלו, וחלקו בכל מקום שהוא:

פרק ו - משנה ח

שנים שקבלו שדה באריסות, או שירשו או שנשתתפו, יכול הוא לומר, טל אתה חטים שבמקום פלוני ואני חטים שבמקום פלוני, אתה יין שבמקום פלוני ואני יין שבמקום פלוני. אבל לא יאמר לו, טל אתה חטים ואני שעורים, טל אתה יין ואני אטל שקמן:

פרק ו - משנה ט

חבר ועם הארץ שירשו את אביהם עם הארץ, יכול הוא לומר לו, טל אתה **[יא]** חטים שבמקום פלוני ואני חטים שבמקום פלוני, אתה יין שבמקום פלוני ואני יין שבמקום פלוני. אבל לא יאמר לו, טל אתה חטים ואני שעורים, טל אתה **[יב]** הלח ואני אטל את היבש:

פרק ו - משנה י

גר וגוי שירשו את אביהם גוי, יכול הוא לומר, טל אתה עבודה זרה ואני

מְעוֹת, אֵתָהּ יִין וְאֲנִי פְרוֹת. וְאִם מְשַׁבְּאוֹ לְרִשׁוֹת הַגֵּר, אֲסוּר:

פרק ו - משנה יא

אֶהְמוּזְכַּר פְּרוֹת בְּסוּרְיָא, וְאָמַר מִשָּׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּן, חֵיב לְעֵשֶׂר. מְעֵשְׂרִין הוּן, נְאֻמֵּן, שְׁהֵפָה שְׁאָסַר הוּא הֵפָה שְׁהֵתִיר. מִשָּׁלִי הוּן, חֵיב לְעֵשֶׂר, מְעֵשְׂרִין הוּן, נְאֻמֵּן **[יד]**, שְׁהֵפָה שְׁאָסַר הוּא הֵפָה שְׁהֵתִיר. וְאִם יְדוּעַ שְׁיֵשׁ לוֹ שְׂדֵה אֶחָד בְּסוּרְיָא, חֵיב לְעֵשֶׂר:

פרק ו - משנה יב

בְּעַם הָאָרֶץ שְׁאָמַר לְחֵבֵר, קַח לִי אֶגְדַּת יָרֵק, קַח לִי גִלְסָקוֹן אֶחָד, לוֹקַח סֵתָם וּפְטוּר. וְאִם אָמַר, שְׁלִי זֶה, וְזֶה שֶׁל חֵבְרִי, וְנִתְעַרְבוּ, חֵיב לְעֵשֶׂר, וְאֶפְלוּ הוּן מֵאָה:

פרק ז

פרק ז - משנה א

הַמְזֻמֵּן אֶת חֵבְרוֹ שְׁיֵאֲכַל אֶצְלוֹ, וְהוּא אֵינוֹ מְאָמִינוֹ עַל הַמְעֵשְׂרוֹת, אוֹמֵר מְעַרְבֵי שַׁבָּת **[ב]**, מָה שְׁאֲנִי עֹתִיד לְהַפְרִישׁ מִחֵר, הֵרִי הוּא מְעֵשֶׂר, וְשָׂאֵר מְעֵשֶׂר סְמוּךְ לוֹ, זֶה שְׁעֲשִׂיתִי מְעֵשֶׂר עֲשׂוֹי תְרוּמַת מְעֵשֶׂר עָלָיו, וּמְעֵשֶׂר שְׁנֵי בְּצִפּוֹנוֹ אוֹ בְּדְרוֹמוֹ, וּמְחַלֵּל עַל הַמְעוֹת:

פרק ז - משנה ב

מְזַגְגוּ לוֹ אֶת הַכּוֹס, אוֹמֵר, מָה שְׁאַנִּי עֲתִיד לְשַׁיֵּר בְּשׂוּלֵי הַכּוֹס, הֲרִי הוּא מַעֲשֵׂר, וְשָׁאֵר מַעֲשֵׂר סָמוּךְ לוֹ, זֶה שְׁעֲשִׂיתִי מַעֲשֵׂר עֲשׂוּי תְרוּמַת מַעֲשֵׂר עָלָיו, וּמַעֲשֵׂר שְׁנֵי בָּפִיו **[ה]**, וּמַחֲלָל עַל הַמְּעוֹת:

פרק ז - משנה ג

פוֹעֵל שְׂאִינוּ מֵאֲמִין לְבַעַל הַבַּיִת, נוֹטֵל גְרוּגְרַת אַחַת וְאוֹמֵר, זוֹ וְתִשַׁע הַבָּאוֹת אַחֲרֶיהָ, עֲשׂוּיֹת מַעֲשֵׂר עַל תְּשַׁעִים שְׁאַנִּי אוֹכֵל, זוֹ עֲשׂוּיָה תְרוּמַת מַעֲשֵׂר עָלֶיהֶן, וּמַעֲשֵׂר שְׁנֵי בְּאַחֲרוֹנָהּ, וּמַחֲלָל עַל הַמְּעוֹת, וְחוּשֵׁךְ **[ו]** גְרוּגְרַת אַחַת. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, לֹא יַחֲשֵׁךְ, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְמַעֵט מְלֹאכְתּוֹ שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר לֹא יַחֲשֵׁךְ, מִפְּנֵי שֶׁהוּא תִנְאֵי בַּיִת דִּין:

פרק ז - משנה ד

הַלּוֹקַח יֵין מִבֵּין הַכּוֹתִים **[ח]**, אוֹמֵר, שְׁנֵי לָגִין שְׁאַנִּי עֲתִיד לְהַפְרִישׁ, הֲרִי הוּן תְרוּמָה, וְעֲשָׂרָה מַעֲשֵׂר, וְתִשַׁע מַעֲשֵׂר שְׁנֵי. מַחֲל וְשׂוֹתָהּ:

פרק ז - משנה ה

הֵיוּ לוֹ תְאֲנִים שֶׁל טָבֵל בְּתוֹךְ בַּיִתוֹ, וְהוּא בְּבֵית הַמְּדָרֶשׁ אוֹ בַּשָּׂדֶה, אוֹמֵר, שְׁתֵּי תְאֲנִים שְׁאַנִּי עֲתִיד לְהַפְרִישׁ, הֲרִי הוּן תְרוּמָה, וְעֶשֶׂר מַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן, וְתִשַׁע מַעֲשֵׂר שְׁנֵי. הֵיוּ דְמָאִי, אוֹמֵר, מָה שְׁאַנִּי עֲתִיד לְהַפְרִישׁ **[ט]** לְמַחַר, הֲרִי הוּא מַעֲשֵׂר, וְשָׁאֵר מַעֲשֵׂר סָמוּךְ לוֹ, זֶה שְׁעֲשִׂיתִי מַעֲשֵׂר עֲשׂוּי תְרוּמַת

מעֵשֶׁר עָלָיו, וּמַעֲשֵׂר שְׁנֵי בַצָּפוֹנוֹ אוֹ בַדְרוֹמוֹ, וּמַחֲלָל עַל הַמַּעוֹת:

פרק ז - משנה ו

הָיוּ לַפָּנָיו שְׁתֵּי כַלְכָּלוֹת שֶׁל טָבֵל, וְאָמַר, מַעֲשָׂרוֹת **[י]** זוֹ בָּזוּ, הִרְאִישׁוֹנָה מַעֲשָׂרָת **[יא]**. שֶׁל זוֹ בָּזוּ וְשֶׁל זוֹ בָּזוּ, הִרְאִישׁוֹנָה מַעֲשָׂרָת. מַעֲשָׂרוֹתֶיהֶן מַעֲשָׂרוֹת כַּלְכָּלָה בַחֲבֵרְתָהּ, קָרָא שֵׁם:

פרק ז - משנה ז

מֵאָה טָבֵל מֵאָה חֲלִין, נוֹטֵל מֵאָה וְאָחַד. מֵאָה טָבֵל מֵאָה מַעֲשֵׂר, נוֹטֵל מֵאָה וְאָחַד. מֵאָה חֲלִין מִתְקַנִּים **[טו]** מֵאָה מַעֲשֵׂר, נוֹטֵל מֵאָה וְעֶשֶׂר. מֵאָה טָבֵל תְּשַׁעִים מַעֲשֵׂר, תְּשַׁעִים טָבֵל וּשְׁמוֹנִים מַעֲשֵׂר, לֹא הִפְסִיד כָּלוּם. זֶה הַכָּלֵל, כָּל זְמַן שֶׁהֵטֵבֵל מְרַבֵּה, לֹא הִפְסִיד כָּלוּם:

פרק ז - משנה ח

מִי שֶׁהָיוּ לוֹ עֶשֶׂר שׁוֹרוֹת שֶׁל עֶשֶׂר עֶשֶׂר כִּדֵּי יָן, וְאָמַר, שׁוֹרָה הַחִיצוֹנָה אַחַת מַעֲשֵׂר, וְאֵין זְדוּעַ אֵיזוֹ הִיא, נוֹטֵל שְׁתֵּי חֲבִיּוֹת **[יח]** לוֹכְסָן. חֲצִי שׁוֹרָה הַחִיצוֹנָה אַחַת מַעֲשֵׂר, וְאֵין זְדוּעַ אֵיזוֹ הִיא, נוֹטֵל אַרְבַּע חֲבִיּוֹת מֵאֲרַבַּע זְוִיּוֹת. שׁוֹרָה אַחַת מַעֲשֵׂר, וְאֵין זְדוּעַ אֵיזוֹ הִיא, נוֹטֵל שׁוֹרָה אַחַת לוֹכְסָן. חֲצִי שׁוֹרָה אַחַת מַעֲשֵׂר **[כ]**, וְאֵין זְדוּעַ אֵיזוֹ הִיא, נוֹטֵל שְׁתֵּי שׁוֹרוֹת לוֹכְסָן. חֲבִית אַחַת מַעֲשֵׂר, וְאֵין זְדוּעַ אֵיזוֹ הִיא, נוֹטֵל מִכָּל חֲבִית וְחֲבִית: